

AHOJ DĚTI!

V příštím týdnu už oslavíme Hromnice. Tímto slovem nejčastěji označujeme svátek Uvedení Páně do chrámu. Každoročně si tuto událost různým způsobem přibližujeme. Po Hromnicích definitivně zmizí z domácností a kostelů betlémy. Vánoční doba skončila již 8. ledna na svátek Křtu Páně. Ale betlémy přetrvávají ještě více než tři týdny – přesně do 2. února. Když spočítáte dny od Vánoc do Hromnic, dostanete známé a důležité číslo 40. V Písmu svatém sv. Lukáš krásně popisuje celou událost o tom, jak svatá rodina přichází do chrámu a jde Bohu zasvětit svého syna, setkává se zde se starcem Simeonem a prorokyní Annou. Zazní tu velmi významná slova. Nejdůležitější ze všeho vysloveného je toto: Ježíš je spása a má být světlem pro všechny národy!

Světlo symbolizují svíce. Proto také kněz světlí při Hromnicích svíce, kterým říkáme „Hromničky“. Pán Ježíš je pro nás světlem. I my máme být sobě navzájem světlem. Být světlem pro druhé – mohla by to pro nás být taková myšlenka na měsíc únor, kterou se každý může podle svých schopností snažit naplňovat. Bude nám to připomínat veliká svíce na obrázku. Je na ní zeměkoule symbolizující celý svět, pro který je Ježíš světlem. Svíce je obložena malými čtverečky, ale některé se slouply a spadly dolů. Pomozte skřítkovi najít ty správné čtverečky, aby je mohl nasadit na jejich místa a pak svíčku rozsvítit. Celý obrázek si můžete vybarvit.

(Otazníček)

Pro starší:

Světový den nemocných – další významný únorový den. Může nás vést k zamyšlení nad smyslem bolesti. Bolest a utrpení jsou těžké pro každého, někdo to zvládá velmi obtížně a může i zatrpknout vůči okolí. Proto máme nemocným pomáhat, navštěvovat je, modlit se za ně, dělat jim radost drobnými dárky, povídat si s nimi, zkrátka být pro ně světlem. Mnoho lidí ale dokáže svou bolest a utrpení přijmout, opravdu přijmout, pak se to promění v modlitbu a prozáří tak okolní svět.

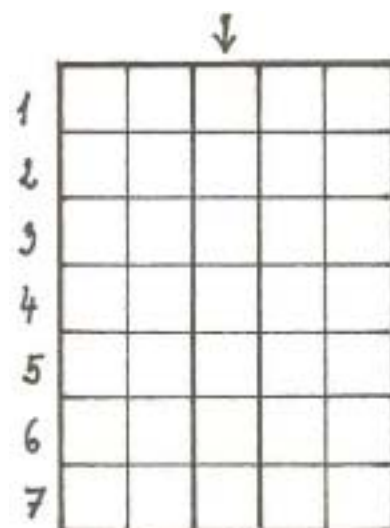
Jedním konkrétním a nádherným příkladem za všechny je určitě mladá dívka Chiara Luce Badano. Mnozí určitě její příběh znají. Vážná nemoc ji zasáhla v plné síle a nebylo v moci lékařů zastavit její postup. Chiara došla k cíli své pozemské pouti. Neuvěřitelným způsobem dokázala přijmout své utrpení a zářit do širokého okolí. Následující svědectví mluví samo za sebe.

Po nějakém čase, kdy už byla Chiara nemocná, svěřila se dvěma dívkám: „Nemoc přišla v pravý čas, protože jsem se začínala , --tajenka-- ‘... Nic závažného, ale i tak náš ideál začal ustupovat do pozadí.“ Dokázala se dívat na svou situaci s velkým nadhledem. Pak ještě dodala: „Vy si ale dnes nemůžete ani představit, jaký mám vztah k Bohu.“

Tajenku vyluštíte v malé doplňovačce.

Legenda:

1. vojenský povel
2. kající den
3. malý dar
4. vstup do města
5. bočník
6. první svátost
7. rozsudek

(citace z knihy Mám všechno – Michele Zanzucchi)

(EJ)